

Més enllà de les ofertes i demandes

Els mitjans competeixen amb espais d'ajuda a la col·locació

—Montse Bassa—

La precarització del mercat laboral, l'increment de l'atur i els canvis galopants en el mercat de treball no passen de llarg en aquesta finestra social que són els mitjans de comunicació. En els darrers deu anys i amb fórmules molt diverses els mitjans han reflectit aquesta situació, donant lloc a un periodisme específic, el periodisme sobre el món laboral. A cavall entre l'economia i la societat, des d'aquest sector professional ha sorgit un ampli ventall de suplementos, seccions i programes a la premsa, la ràdio i, més recentment, la televisió.

Aquesta especialitat enfoca la seva labor cap a un servei públic més enllà del periodisme entès com una cita estrictament informativa. I s'ha familiaritzat amb conceptes que freqüen l'àrea econòmica, com són Empreses de Treball Temporal (ETTs), ofertes, demandes, autoocupació, inserció en el mercat laboral, reciclatge, formació contínua, plans de regulació... Més enllà dels anuncis de demandes que engreixen els suplementos dominicals, premsa, ràdio i televisió, ha fet un pas endavant per oferir alguna cosa més, davant d'una demanda de feina que creix proporcionalment als índexs d'atur.

Televisió de Barcelona: "Iniciatives & Treball"

Les pàgines dels diaris han estat tradicionalment un vehicle per trobar feina. Però la imatge de l'aturat amb el diari sota el braç, buscant les adreces de les demandes, potser aviat passarà a la història. L'entrada de la televisió al camp laboral és una nova fórmula televisiva que si funciona promet revolucionar el mercat de l'ocupació. És el cas de programes com "Iniciatives & Treball", que emet Televisió de Barcelona a través de la productora Iniciatives de Televisió; "Empléate a fondo", a la franja matinal de La 2 de Televisió Espanyola; l'espai "Teleempleo", de la televisió autonòmica de Madrid, o el "Teletreball" de Canal 9.

A dalt, l'equip d'"Iniciatives & Treball", i a sota, el d'"El carrer dels diners".

FOTOS: RAMON FERRANDIS

LLIBRES

Les periodistes, la Mediterrània i el futur

Xarxa Europea de Periodistes Espanyols / Institut Català de la Dona
Barcelona, 1996
222 pàgines

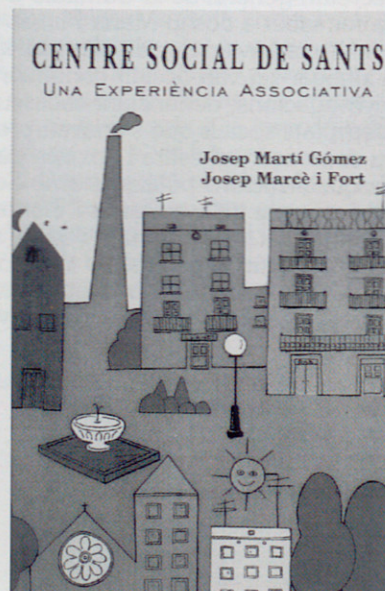
Recull dels textos presentats al seminari-fòrum "Les periodistes, la Mediterrània i el futur" que el desembre de 1995 van organitzar a Barcelona la Xarxa Europea de Periodistes Espanyols i l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya. Fidels al tarannà de la trobada, s'hi han mantingut gairebé íntegrament totes les intervencions fetes per les ponents, per la qual cosa el text esdevé d'un to col·loquial i viu. Aquest vol ser el primer llibre d'una col·lecció que uneixi el món de la dona i el de la comunicació.

Centre Social de Sants. Una experiència associativa

Josep Martí Gómez / Josep Marcé i Fort
Centre Social de Sants
Barcelona, 1996
296 pàgines

Afortunada incursió del periodista Josep Martí Gómez en una mena de treball que no és el que normalment conrea, amb la qual cosa es demostra que el bon professional se'n surt dels reptes més difícils. En aquest cas Martí ha resseguit la història d'una de les entitats més significatives de la lluita cívica a Barcelona, que ha fet 25 anys el 1996. Sants és el barri de l'autor. És un llibre fet alhora amb el cor i amb les eines del millor periodisme, el millor regal d'aniversari que podia tenir el Centre del carrer Olzinelles.

A "Iniciatives & Treball", els aturats s'ofereixen per pantalla i les empreses que ofereixen llocs de treball s'anuncien especificant quin tipus de personal busquen. Aquesta borsa de treball, que dirigeix i presenta Arcadi Rodríguez, té el seu origen en els programes de les borses universitàries dels Estats Units. "I&T" va començar a emetre's a Televisió de Sabadell el desembre de 1995 i posteriorment es va traslladar a Barcelona.

"Barcelona TV té una mida justa per a aquest tipus de programa, per la quantitat de demanda que hi ha; i aquí la gent no té vergonya, està més desinhibida a l'hora de demanar feina davant d'una càmera i tot és més anònim que en una ciutat més petita", explica Arcadi Rodríguez.

El programa porta mig any en antena i és setmanal, però es repeteix diàriament matí, tarda i vespre. "Estem fent una feina de pioners i costa molt. Els empresaris encara estan acostumats a la premsa i és difícil canviar aquesta actitud", diu Rodríguez.

Els contactes amb el Servei Català de Col·locació, Barcelona Activa, la Fira de Barcelona, l'Institut Nacional de Empleo (INEM) o la Cambra de Comerç ocupen els principals llocs de l'agenda d'aquest i altres programes, i en són la principal font d'informació.

La 2 de TVE: "Empléate a fondo"

L'espai "Empleáte a fondo", que s'emet diàriament des de Madrid, té al darrere una sòlida infraestructura, amb més d'un centenar de persones que atenen el telèfon i serveixen així d'enllaç directe entre aturats i empreses. Dirigit per Socorro Rebollo i presentat per Mayte Cabezas, està produït per Red-Acción 7, propietat del periodista Paco Lobatón, i és ara per ara l'oferta laboral més sòlida en el panorama televisiu.

Amb aquesta oferta televisiva la pregunta és obligada: S'ha plantejat la televisió pública catalana posar a la graella cap programa d'aquest tipus?

"Hem rebut moltes propostes i fem seguiments d'audiència, però ara per ara falta una reflexió més profunda sobre el discurs i el format televisiu d'aquests programes. És un fenomen emergent, però en comptes de programes sobre treball semblen programes sobre l'atur", explica el cap de Projectes de Televisió de Catalunya, Gabriel Jaraba, que també alerta sobre el perill social que representa tenir una visió errònia del mitjà: "La televisió no és cap fada madrina, i la seva funció no és la de trobar feina a la gent: això pertany a d'altres institucions. El tema del treball és molt més seriós, i sempre s'ha d'evitar crear més frustració als aturats".

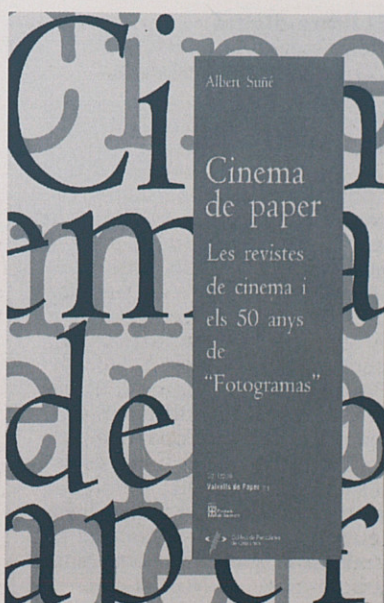

A dalt, Francesca Puig, del suplement "El diumenge feiner" a l'Avui, i a sota, Alfons Espinet, del suplement "El empleo", d'El Periódico.

Cinema de paper: Les revistes de cinema i els 50 anys de Fotogramas

Albert Suñé
Diputació de Barcelona / Col·legi de Periodistes de Catalunya
Barcelona, 1996
104 pàgines

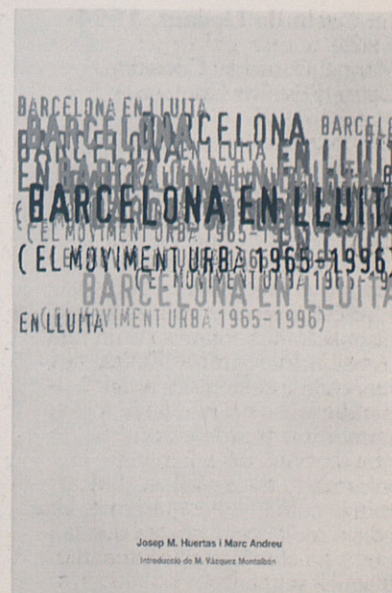
Albert Suñé, que formà part de la primera redacció del diari *Avui* i hi treballà durant quinze anys, ha fet un estudi a fons de les revistes de cinema publicades a Barcelona, amb especial deteniment en *Fotogramas*, que ha complert mig segle el 1996. La col·lecció *Vaixells de Paper* contribueix a aquest aniversari amb un treball d'investigació dels que en caldrien molt més per conèixer d'on ve i on va el periodisme. *Fotogramas* ha estat molt més que una revista de cine.

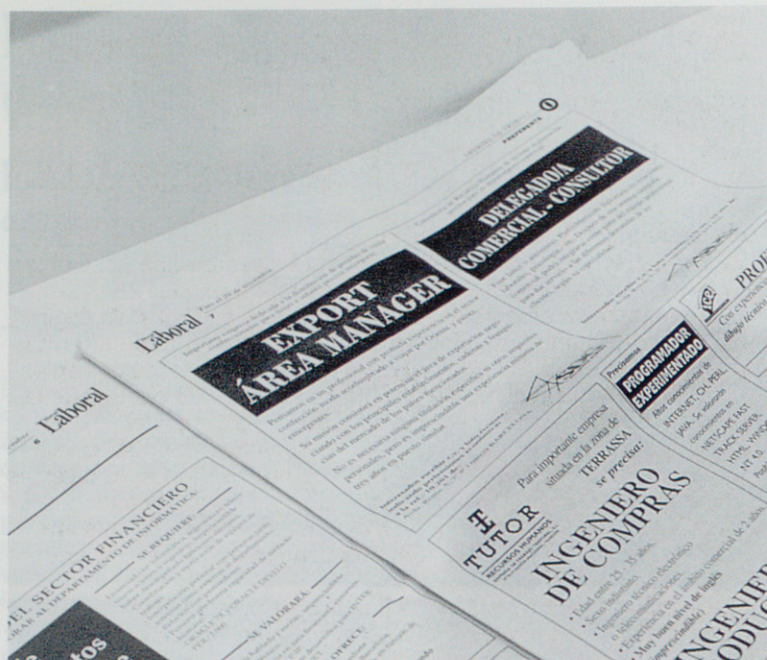

Barcelona en lluita (El moviment urbà 1965-1996)

Josep M. Huertas / Marc Andreu
Pròleg de M. Vázquez Montalbán
Federació d'Associacions de Veïns
Barcelona, 1996
160 pàgines

Recull cronològic de les lluites urbanes enregistrades a Barcelona del 1965 ençà, amb explicació detallada de 75 que han estat considerades significatives. Un document bàsic per reconstruir la història urbana de Barcelona, magníficament editat, i que compta amb el valor afegit d'incloure material fotogràfic inèdit. Una extensa presentació ajuda a situar-ho tot en el context. Només s'hi troba a faltar un bon índex temàtic i geogràfic per ajudar a localitzar els fets sense haver de seguir la cronologia.

Ràdio Barcelona: "El carrer dels diners"

Com cada dijous a l'hora del cafè, la sintonia d'"El carrer dels diners", a Ràdio Barcelona-Cadena SER, enceta un programa amb la intenció d'abordar problemes i solucions del mercat laboral. Fa deu anys que aquest espai econòmic dirigit per Josep Francesc Valls dedica un espai setmanal a les relacions laborals. Quines són les professions més sol·licitades, què són i com funcionen les Empreses de Treball Temporal (ETTs), com es condueixen les relacions entre sindicats i empresaris... són algunes de les qüestions que troben resposta en el programa. Valls apunta que en els últims anys "el concepte clàssic de treball ha canviat, i obliga a canviar els plantejaments. Anem cap a una reducció d'hores de treball i una ampliació del temps dedicat al lleure".

Els canvis socials obliguen a reconduir la programació per oferir allò que l'oient vol escoltar. "No sé si és un tema de futur o no, però interessa cada cop més i té vigència. Sobretot ara, que cada vegada tendim més a l'especialització i anem cap a una fragmentació d'audiències", diu Valls.

Durant el trienni 1987-90, "El carrer dels diners" havia comptat amb una borsa de treball a través de l'INEM i d'empreses de selecció de personal. Ara les iniciatives són unes altres: per exemple, el premi de la Nit de l'Empresari, que el programa atorga cada any, o la presència de col·laboradors experts, com els economistes Fabià Estapé i Ernest Lluch.

El Periódico: suplement "El Empleo"

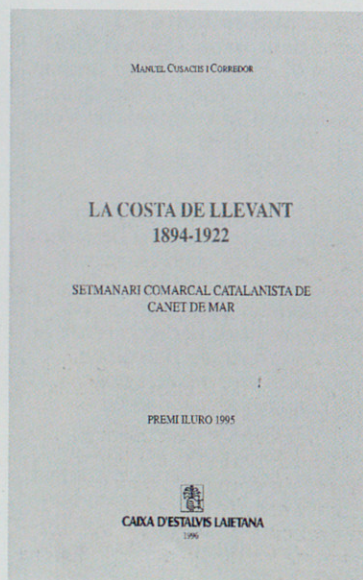
Equilibrar informació i publicitat va ser el mòbil principal a l'hora de crear el suplement "El Empleo" d'*El Periódico de Catalunya*, el 1989, que també va ser un intent d'atraure els lectors de diumenge, més seduïts per les ofertes laborals que ofereix la competència que té una tradició més llarga i consolidada. "El Empleo" neix com una vocació de servei al lector, és un intent de donar un valor afegit", explica Alfons Espinet, cordinador i responsable del suplement des de la seva creació. La redacció no deixa de ser un complement de la publicitat, i la missió és aconseguir el màxim d'ofertes.

LLIBRES

La Costa de Llevant, 1894-1922

Manuel Cusachs i Corredor
Caixa d'Estalvis Laietana
Mataró, 1996
278 pàgines

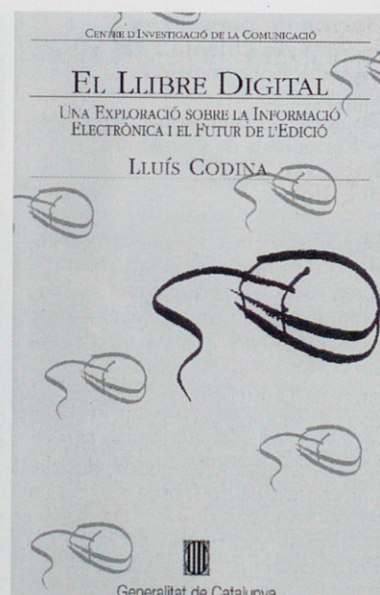
Amb aquest estudi monogràfic del conegut setmanari comarcal catalanista de Canet de Mar el periodista Manuel Cusachs va obtenir el premi Iluro 1995. L'edició permet posar ara a disposició dels interessats un nou treball hemerogràfic dels que tan mancada està la història del periodisme català. El llibre inclou nombroses reproduccions de gravats publicats a la revista, la informació de la qual va abraçar tota la comarca del Maresme. Una edició molt oportuna ara que fa poc s'ha complert el centenari d'aquell setmanari.

El llibre digital

Lluís Codina
Centre d'Investigació de la Comunicació
Barcelona, 1996
192 pàgines

Llibre d'excel·lent interès, molt aclaridor de quin és el futur que ens espera no només pel que fa als llibres, sinó també, i sobretot, pel que fa als periòdics impresos sobre suport de paper. El subtítol del llibre ja aclareix aquesta doble vessant de l'estudi: "Una exploració sobre la informació electrònica i el futur de l'edició". Molt útil per a tots aquells que s'interessen per les noves tecnologies però que es resisteixen a considerar-les una panacea que acabarà de cop amb tot el que hi ha hagut fins ara.

Des d'aquestes pàgines també es busca orientar el lector: "Volem explicar què és un *curriculum vitae* o com preparar-se per anar a una entrevista". A més sempre s'intenta donar un to optimista a la informació, i per això "es parla de contractació, no d'acomiadaments", diu Espinet. Amb unes vuit pàgines de mitjana, "El Empleo" segueix el calendari anual del mercat laboral i no es publica els períodes de vacances. La seva trajectòria s'ha vist recompensada amb dos premis, un del Servei Català de Col·locació i l'altre de la PIMEC.

Avui: "El diumenge feiner"

Més específica encara és la secció que cada diumenge publica el diari *Avui*, "El diumenge feiner", sota la firma de la periodista Francesca Puig. Tot i alguns canvis de nom i de temporalitat, la informació sempre ha estat la mateixa: les ofertes de treball dels organismes públics que es publiquen als butlletins oficials, com el DOGC, el BOE o els provincials. "Es tracta de donar a conèixer d'una forma entenedora i a l'abast de tothom una informació que no és gaire assequible per al públic, i que tampoc no és de lectura fàcil, perquè està escrita amb llenguatge administratiu", diu Francesca Puig, que dona forma periodística a unes ofertes laborals sovint molt denses, i afegeix: "Més d'un ajuntament petit ha tingut la centraleta col·lapsada els dilluns al matí, després que l'anunci aparegués el diumenge a l'*Avui*". En la seva primera etapa, "El diumenge feiner" —que llavors es deia "La ullada"— va ser una secció diària. Després va passar per una etapa en què les ofertes es presentaven amb una visió més humorística. Entre consulta i consulta a les espesses pàgines de les publicacions oficials, Francesca Puig s'ha mantingut nou anys en aquesta secció, que també ha resistit els diversos canvis de direcció del diari.

Al marge d'aquests dos casos d'*El Periódico* i l'*Avui*, la majoria de rotatius aprofiten els caps de setmana per informar sobre la situació del món laboral en els respectius suplementos d'economia. Un dels més complets és el del diari *ABC*, però tampoc cal oblidar els de *La Vanguardia*, *El País* o *El Mundo*.

L'agudització de l'atur també ha contribuït a la publicació de diverses revistes de diferent periodicitat amb informació d'ofertes i demandes, i algunes purament comercials.

El panorama és complet. Malgrat tot, i tal com recorda des d'*El Periódico* Alfons Espinet, la primera via per trobar feina segueix sent la família i els amics, i després probablement la premsa. A partir d'aquí, doncs, tot el que s'aporti des de qualsevol mitjà de comunicació benvingut sigui ●

Aprobat el pressupost per a l'any 1997 del Col·legi de Periodistes

Un pressupost de 244 milions i mig de pessetes per a l'any 1997 va ser aprovat per l'Assemblea General Extraordinària del Col·legi de Periodistes el divendres 20 de desembre al migdia.

En la mateixa assemblea, el secretari, Antoni Ribas, va llegir l'informe de la Junta de Govern sobre l'activitat portada a terme durant l'any 1996. Van destacar les explicacions sobre el Tercer Congrés de Periodistes Catalans i la constitució del Consell de la Informació a Catalunya, així com el Premi Nacional de Periodisme rebut de la Generalitat de Catalunya. També es va donar a conèixer als assistents l'activitat realitzada per les diverses comissions col·legials en el decurs de l'any. Pel que fa a l'admissions, es va comunicar que el nombre de col·legiats era, en acabar l'any, de 3.117, amb un augment de 60 sobre l'any anterior.

Finalment el gerent, Àngel Jiménez, va presentar els pressupostos consolidats del Col·legi per a l'exercici de 1997, que van ser aprovats per unanimitat.

Després de diverses intervencions dels assistents en l'apartat de precs i preguntes, centrades sobretot en la renovació del disseny dels quioscs de periòdics de Barcelona que ha de realitzar-se aquest any, l'assemblea va acabar amb unes paraules del degà, Josep Pernaú, que presidia l'acte.

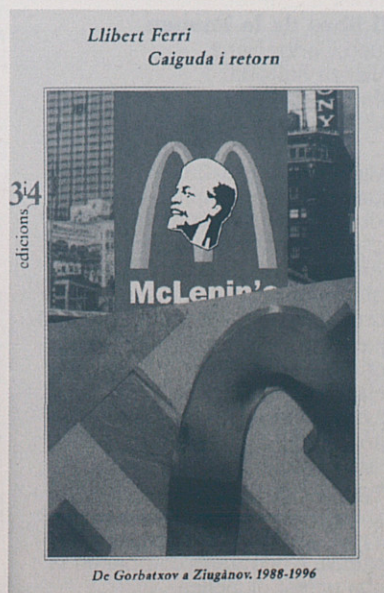
Nous col·legiats

La junta de govern del Col·legi de Periodistes de Catalunya va aprovar, en la seva reunió del 18 de desembre, l'admissió com a socis actius de Reis Camilleri Abelló, Joan Castellà Gassol, Jesús Abad Calvo, Montserrat Cecilia Jové, Soledat López Chicón, Oscar Muñoz Sanz, Mariona Oliva i Ritort, Berta Sánchez de León Serrano i Carles Yuste Escudero, tots ells de la demarcació de Barcelona. També va aprovar el pas de col·legiat numerari a col·legiat actiu de Francesca Sureda Morey, també de la demarcació de Barcelona.

Caiguda i retorn: De Gorbtxov a Ziugànov, 1988-1996

Llibert Ferri
Eliseu Climent, editor. Edicions 3 i 4
València, 1996
288 pàgines

Recull de 65 articles dels gairebé 200 que Llibert Ferri ha publicat en el setmanari *El Temps* entre la primavera de 1988 i l'estiu de 1996. A través d'ells es pot anar seguint l'evolució de l'Europa oriental i central, on l'autor ha estat enviat especial de TV3 en els anys que estudia aquest llibre. Un recorregut allisonador, des de la Perestroika de Gorbtxov fins a les sacsejades del règim de Boris Ieltsin i el retorn d'un poderós Partit Comunista rus liderat pel nacionalista Ziugànov.

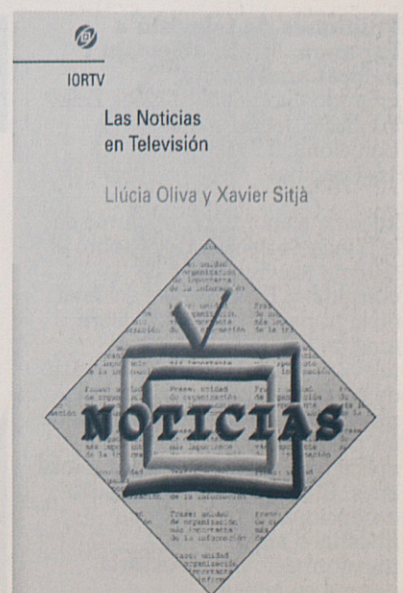

Las noticias en televisión

Llúcia Oliva i Xavier Sitjà
Instituto Oficial de
RadioTelevisión Española
Madrid, 1996
222 pàgines

Reedició d'un dels clàssics més clàssics a les facultats de Periodisme de tot Espanya, que ha estat posat al dia a partir de les investigacions dels autors sobre les últimes tendències periodístiques, fruit del treball que van desenvolupar el curs 1995-96 a la Universitat de Wisconsin-Madison, als Estats Units.

L'experiència dels autors en el treball periodístic a televisió i la seva reconeguda solvència com a estudiosos del tema atorguen a aquesta segona edició el mateix valor pedagògic que les primeres.

Alex Botines, recordat en el desè aniversari de la seva mort

El Col·legi de Periodistes de Catalunya va retre el 10 de gener un homenatge a Alex Botines en el desè aniversari de la seva mort. L'homenatge, en què va col·laborar la Universitat Pompeu Fabra, es va cloure amb un acte presidit per Joan Antoni Samaranch i Pasqual Maragall, acompanyats del degà del Col·legi, Josep Pernau, el director d'*El Periódico*, Antonio Franco, i la filla de l'homenatjat, Alexa Botines.

Va obrir l'acte Josep Pernau, que va destacar les inquietuds "del molt jove periodista Botines", el qual va conèixer a la redacció del *Diario de Barcelona* "quan el periodisme no era gens crític". "La seva manera de fer periodisme va influir en molts altres professionals", va dir Pernau.

Antonio Franco va parlar sobre la personalitat i la trajectòria d'Alex Botines "en un temps de renovació generacional, després d'haver-se viscut una etapa de periodisme sense llibertat en què l'esport era el succedani d'altres coses prohibides". "Botines", digué Franco, "va tenir unes idees clares sobre el periodisme que venia i va fer un periodisme innovador, àgil, amè i reconfortant".

Joan Antoni Samaranch va qualificar Alex Botines de "periodista visionari amb els peus a terra" i va destacar el paper que va jugar per obtenir els Jocs Olímpics per a Barcelona, esdeveniment que "malaureadament no pogué viure".

Pasqual Maragall va parlar de "Barcelona, ciutat de Botines".

Insistí en l'estil del periodista, "que va revolucionar la crònica esportiva i va tendir un pont entre l'esport i el fenomen social".

Alexa Botines va agrair l'homenatge al seu pare, sobre el qual va dir: "No el vaig conèixer tant com hauria volgut, però ara ho he fet a través dels seus companys".

Alex Botines va morir a l'edat de 38 anys, després de dues dècades de treballs en premsa escrita, ràdio i televisió. El seu últim article es va publicar a *El Periódico* el dia següent de la nominació de Barcelona com a seu dels Jocs Olímpics de 1992.

Maragall mira cap al futur en la conferència sobre l'estat de la ciutat

En la seva compareixença anual davant els mitjans de comunicació, al Col·legi de Periodistes, l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, va reiterar que la seva renúncia a l'alcaldia de Barcelona, anunciada per al proper mes de setembre, no amaga cap intenció electoral per a les autonòmiques de 1999. La compareixença va efectuar-se el 10 de gener en una sala d'actes plena a vessar. Maragall va assegurar que quan deixi l'alcaldia i

s'acabi el seu mandat com a president del Comitè de les Regions d'Europa, el proper mes de desembre, es retirarà una temporada de l'escena política. No va precisar, però, quan de temps duraria aquesta retirada i quins projectes tenia per a després.

L'alcalde no va limitar-se aquest cop, en la conferència sobre l'estat de la ciutat, a fer un balanç de l'any passat, sinó que va aprofitar que aquesta era la última vegada que ho feia per a repassar els seus quinze anys de mandat i llançar una mirada cap el futur.

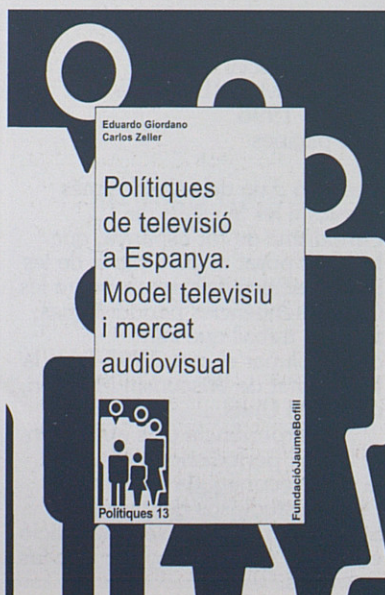
En el terreny de la prospectiva, va fer vots petits finalment pugui aprovar-se aquest any la nova Carta Municipal i va desenvolupar àmpliament el projecte que deixa en herència als seus successors: un fòrum universal de les cultures i la pau amb el patrocini de la Unesco per a l'any 2004.

LLIBRES

Polítiques de televisió a Espanya. Model televisiu i mercat audiovisual

Eduardo Giordano / Carlos Zeller
Fundació Jaume Bofill
Barcelona, 1996
164 pàgines

Informe elaborat per encàrrec de la Fundació Jaume Bofill sobre el sistema televisiu que s'ha constituït a Espanya des del final de la transició política. El llibre analitza la implantació de la televisió privada i la transformació de la televisió pública a diferents nivells, com també el contingut de les polítiques audiovisuals aplicades durant els darrers quinze anys. El període abordat resulta excepcionalment ric com a material d'anàlisi de la transformació de la indústria cultural en conjunt.

El libro de la imagen

Juan Carlos Sanz
Alianza Editorial
Madrid, 1996
320 pàgines

Aquest llibre estudia els principis que regeixen els mitjans de comunicació basats en la imatge, aparentment més propers a l'entorn quotidià que aquells que estan basats en les diferents formes d'expressió verbal. En tant que estudi dels aspectes que cal tenir en compte per obtenir un missatge visual eficient (forma, contrast i composició), serà de gran utilitat per a estudiants de comunicació, art i disseny i a la vegada suggerirà nous plantejaments als professionals de la imatge. Un glossari i una extensa bibliografia completen la seva utilitat didàctica.

RADIOGRAFIA DE LA PROFESSIÓ

Edat	<25	35	45	55	65	75	85	>85	Total
Col·legi de Periodistes de Catalunya. Dades Globals									
Dones	4	325	231	75	20	4	—	—	659
Homes	4	462	692	322	113	44	3	—	1.640
Total actius	8	787	923	397	133	48	3	—	2.299
Dones	30	249	77	12	4	1	—	—	373
Homes	14	168	81	33	12	2	2	1	313
Total numeraris	44	417	158	45	16	3	2	1	686
Dones	—	—	—	1	2	8	1	—	12
Homes	—	—	—	—	12	55	34	11	113
Total jubilats	—	—	—	2	14	63	35	11	125
Total col·legiats a Catalunya									
el 15-1-97	52	1.204	1.081	444	163	114	40	12	3.110

Demarcació de Barcelona

Dones	4	250	200	72	20	3	—	—	549
Homes	3	351	579	295	98	41	3	—	1.370
Total Actius	7	601	779	367	118	44	3	—	1.919
Dones	26	241	75	10	3	1	—	—	356
Homes	12	162	73	30	10	2	2	1	292
Total Numeraris	38	403	148	40	13	3	2	1	648
Dones	—	—	—	1	2	8	—	—	11
Homes	—	—	—	1	12	48	33	11	105
Total Jubilats	—	—	—	2	14	56	33	11	116
Total col·legiats Barcelona									
el 15-1-97	45	1.004	927	409	145	103	38	12	2.683

Edat	>25	35	45	55	65	75	85	<85	Total
Demarcació de Tarragona									
Dones	—	15	6	—	—	—	—	—	21
Homes	1	32	41	12	7	3	—	—	96
Total Actius	1	47	47	12	7	3	—	—	117
Dones	3	3	1	1	1	—	—	—	9
Homes	—	4	4	3	2	—	—	—	13
Total Numeraris	3	7	5	4	3	—	—	—	22
Homes	—	—	—	—	—	5	1	—	6
Total Jubilats	—	—	—	—	—	5	1	—	6
Total col·legiats Tarragona									
el 15-1-97	4	54	52	16	10	8	1	—	145

Demarcació de Lleida

Dones	—	23	5	1	—	—	—	—	29
Homes	—	19	22	6	1	—	—	—	48
Total Actius	—	42	27	7	1	—	—	—	77
Dones	—	2	—	—	—	—	—	—	2
Homes	1	—	1	—	—	—	—	—	2
Total Numeraris	1	2	1	—	—	—	—	—	4
Homes	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Total Jubilats	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Total col·legiats Lleida									
el 15-1-97	1	44	28	7	1	1	—	—	82

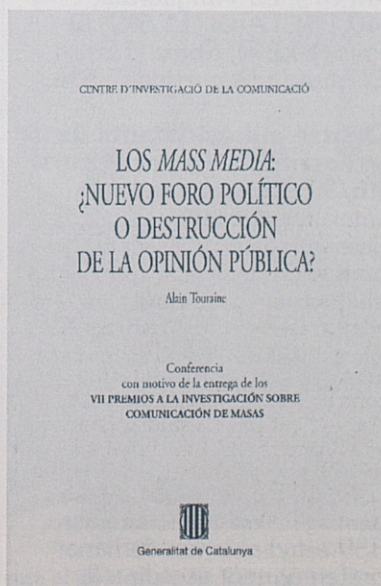
Demarcació de Girona

Dones	—	37	20	2	—	1	—	—	60
Homes	—	60	50	9	7	—	—	—	126
Total Actius	—	97	70	11	7	1	—	—	186
Dones	1	3	1	1	—	—	—	—	6
Homes	1	2	3	—	—	—	—	—	6
Total Numeraris	2	5	4	1	—	—	—	—	10
Dones	—	—	—	—	—	—	1	—	1
Homes	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Total Jubilats	—	—	—	—	—	1	1	—	2
Total col·legiats Girona									
el 15-1-97	2	102	74	12	7	2	1	—	200

Los mass media: ¿Nuevo foro político o destrucción de la opinión pública?

Alain Touraine
Centre d'Investigació de la Comunicació
Barcelona, 1996
40 pàgines

Text de la conferència que Alain Touraine, pensador i sociòleg francès i director de l'Institut d'Estudis Superiors de París, va pronunciar en la cerimònia de lliurament dels VII Premis a la Investigació sobre Comunicació de Masses. L'autor hi analitza la relació entre els agents polítics i els actors socials i el paper que tenen els mitjans de comunicació en el procés de dessocialització de la cultura. La televisió és, segons Touraine, l'expressió concreta de la dualització cultura-societat.

Elogio de la pierna femenina

Màrius Carol
Manufactura Antonio Gassol SA
Barcelona, 1996

El periodista Màrius Carol, que ja havia fet incursions anteriors en els territoris de la intimitat femenina —va guanyar el Premio Nacional de Periodismo La mujer y la media i ha publicat el llibre *El portamitges*—, ha elaborat ara un relat literari a través de la història per descobrir el progressiu protagonisme de la cama en el cos de la dona. L'autor repassa anècdotes i esdeveniments, se submergeix en les arts plàstiques i la literatura i revisa la moda i la psicologia col·lectiva per oferir un fresc suggeridor sobre una de les parts de l'anatomia femenina que més ha inspirat els escriptors de totes les èpoques.

